

VOORWOORD

Voor een toelichting op het (pseudo) pseudoniem verwijzen we naar het voorwoord van deel A. Het komt er in het kort op neer dat hierin de namen zijn verwerkt van vijf mensen die, ieder op eigen wijze, een wezenlijke rol gespeeld hebben bij het inhoudelijke aspect van dit onderwerp.

En wat in het bijzonder deel C betreft: in de inleiding van deel A is er al op gewezen dat de overdraagbaarheid van dit laatste deel het moeilijkst zal zijn. Bij het ontbreken van een context zoals we die hebben gezien in deel A en tot op zekere hoogte ook in deel B, is namelijk het formuleren van een toelichting die de weg naar het kwalitatieve aspect van het getal enigszins opent nauwelijks mogelijk, valt althans nauwelijks binnen de reikwijdte van de auteur.

Toen ons in 1950 ten huize van Dr. G.P. Wijnmalen¹ deze materie tegemoet kwam, in zijn bedrieglijke simpelheid van de meest eenvoudige getalsbetrekkingen, werden we aangesproken op een andere golflengte dan gemeenlijk gangbaar is voor een jong ingenieur. Het is alleen op het signaal van *een innerlijk kompas*, zich uitende in een vooralsnog onbegrepen interesse, dat zo iets kan plaatsvinden. Hetzelfde geldt voor de wijze waarop we in 1962, kort voor zijn dood, opnieuw met Wijnmalen in contact kwamen. De betrokkenheid van Mej. M. Hofmans² in deze én in hetgeen zich verder voltrok bij *het aanduiden* van wat getallen met zich meedragen, is meer dan 30 jaren geleden de - aanvankelijk eveneens onbegrepen - onmisbare voorbereiding geweest ten aanzien van hetgeen thans in drie deeltjes voor ons ligt als:

'de expressiemogelijkheid van getallen'.

Doch

toonbaar maken impliceert niet zonder meer *begrijpelijk maken*.

En *'wezenlijk'*, naar ons te kennen werd gegeven,

beduidt dat het alleen met de geest te verstaan is en niet zo op de voet te volgen.

C. Engels

¹ Zie p. 8.

² Zie p. 9.

